Spółgłoski miękkie powstają wtedy, gdy przy ich wymawianiu środkowa część języka unosi się w kierunku podniebienia twardego.

W języku polskim głoskami miękkimi są: ć, ś, ź, ń, dź.

Miękkość spółgłosek można zaznaczyć dwoma sposobami:

1. *za pomocą kreski nad literą* (np. ć, ś, ź, ń)
2. *za pomocą litery i* (ci, si, zi, ni)

Spółgłoski miękkie przed samogłoskami.

- ✓ Jeżeli litera *i* występuje przed samogłoską, nie oznacza głoski, lecz jest tylko znakiem zmiękczenia poprzedzającej ją spółgłoski. Inaczej mówiąc, wszędzie tam, gdzie spółgłoska miękka pojawia się przed samogłoską jej miękkość oznaczamy w piśmie za pomocą litery *i*. Zmiękczenia z literą ***i*** piszemy przed samogłoską.
  np. ciemno, ciasto, siano, ziemia, dzieci, niebo

Spółgłoski miękkie przed innymi spółgłoskami.

- ✓ Jeżeli spółgłoska miękka występuje przed inną spółgłoską, jej miękkość oznaczamy w piśmie za pomocą *kreseczki nad literą*. Zmiękczenia ***z kreską*** piszemy na końcu wyrazu i przed spółgłoską.
  np. ćma, koń, groźny, dźwięk[1].

[1] http://lukaszrokicki.pl/2011/12/12/podzial-glosek-polskich/.

Zmiękczenia

ć/ci	
paproć	ć na końcu wyrazu
ćma	ć przed spółgłoską
ciasno	ci przed samogłoską
cichy	c przed i, które jest samogłoską i znakiem zmiękczenia

ń/ni	
dłoń	ń na końcu wyrazu
bańka	ń przed spółgłoską
niebo	ni przed samogłoską
niski	n przed i, które jest samogłoską i znakiem zmiękczenia

ś/si	
miś	ś na końcu wyrazu
ślimak	ś przed spółgłoską
siano	si przed samogłoską
siny	s przed i, które jest samogłoską i znakiem zmiękczenia

ź/zi	
gałąź	ź na końcu wyrazu
wiedźma	ź przed spółgłoską
ziarno	zi przed samogłoską
zima	z przed i, które jest samogłoską i znakiem zmiękczenia

dź/dzi	
łabędź	dź na końcu wyrazu
niedźwiedź	dź przed spółgłoską
dzięcioł	dzi przed samogłoską
dzik	dz przed i, które jest samogłoską i znakiem zmiękczenia